

De repeterende breuk

Ik had er op school al zo'n hekel aan: je kon doorwerken tot in lengte van dagen, maar je bleef altijd datzelfde verschil houden. 'Dat is nu het kenmerkende van een repeterende breuk', vertelde de meester dan, 'gewoon ophouden en aan het volgende vraagstuk beginnen'. Ik vond het een zinnig advies.

Aldus de voorzitter van de Nederlandse Organisatie van Amateurfilmers Wim Oosterman, die hiermee zijn betoog inleidt waarin hij een negatieve opstelling ten opzichte van de NOVA signaleert van de zijde van het blad 'Smalfilmen als hobby', een uitgave van Filmgroep Nederland. Maar niet alleen dit negativisme zit hem dwars, hij vindt ook dat er sprake is van onjuiste berichtgeving. Men zou zelfs kunnen spreken van ondermijnende activiteiten. En dat gebeurt allemaal over de hoofden van mensen die in hun vrije tijd smalfilmen als liefhebberij willen beoefenen. Overigens was deze bijdrage bestemd voor het maart-nummer van 'Filmbeeld', maar kon toen wegens plaatsgebrek niet worden opgenomen.

Toen ik het blad 'Smalfilmen als Hobby' nummer 1 van dit jaar in handen kreeg, werd ik weer herinnerd aan die verrekte repeterende breuk. U weet het misschien nog, een paar jaar geleden, het was nog vóór mijn bestuurlijke periode, ontstond er een betreurenswaardige breuk binnen de NOVA. Het distrikt N.H.'63 trad uit en ging een eigen leven leiden. Eén van de voornaamste redenen voor deze uittreding was de verhoging van het in de kontributie begrepen abonnementsgeld voor het NOVA-maandblad 'Cineshot' tot f 9,- per jaar, noodzakelijk als gevolg van het wegvallen van de CRM-subsidie op het blad.

Ongeveer tezelfder tijd werd het blad 'Smalfilmen als Hobby' opgericht, door een paar zich 'enthousiaste smalfilm liefhebbers' noemende heren.

Daar ik als mens niet van ruzie houd en ik als NOVA-voorzitter de mening ben toegedaan, dat de kwaliteit van het door de NOVA gebodene recht-evenredig is met de grootte van het ledental, was het logische gevolg, dat ik in contact trad met het bestuur van N.H.'63 en later ook met de redactie van 'Smalfilmen als Hobby'. De contacten met de mensen van N.H.'63 leverden weliswaar geen directe resultaten op, maar werden aan beide zijden toch als zeer positief ervaren. De deur werd na de gesprekken weer gesloten maar beslist niet op slot gedraaid.

Voorstel

Het contact met de redactie van 'Smalfilmen als Hobby' leverde niets anders op dan een voorstel hunnerzijds Cineshot te laten verdwijnen. In

plaats daarvan zou de NOVA voor haar leden een kollektief abonnement op 'Smalfilmen als Hobby' kunnen nemen, waarvoor de NOVA in ruil enige pagina's zou krijgen ten behoeve van eigen mededelingen. In de verdere inhoud zou de NOVA geen enkele inspraak kunnen hebben. De prijs van het abonnement zou in de kontributie van de NOVA doorberekend moeten worden. Dat deze abonnementsprijs cirka drie maal die van Cineshot bedroeg, terwijl 'Smalfilmen als Hobby' slechts acht keer per jaar verschijnt, was iets dat het NOVA-bestuur dan maar aan zijn leden moest zien te verkopen. Dit was — op zijn zachtst gezegd — een merkwaardig voorstel van mensen die naast hun redacteurschap van 'Smalfilmen als Hobby' ook deel uitmaken van de uitgetreden groep N.H.'63.

Tegenvoorstel

Een tegenvoorstel mijnerzijds om een geheel nieuw, universeel filmblad op te richten, waaraan ook de redactie van 'Smalfilmen als Hobby' zou meewerken, een blad, dat kwalitatief beter zou zijn dan zowel Cineshot als 'Smalfilmen als Hobby', werd als onaanvaardbaar van de hand gewezen, de heren wensten hun zelfstandigheid niet prijs te geven, ook niet als de mogelijkheid zou worden geschapen, zowel voor de abonnees van 'Smalfilmen als Hobby' als voor de NOVA-leden, tegen weinig geld een goed blad te bieden!

Op zo'n moment ga je je wel afvragen wat deze 'enthousiaste smalfilmpro-motors' nu eigenlijk drijft.

Kwalijker wordt het, als zoals in het eerste 'Smalfilmen als Hobby' nummer van 1975 het geval was, moedwillig een betreurenswaardige breuk in de Nederlandse smalfilmwereld wordt aangewakkerd in plaats van geheeld. Op de meest onzinnige wijze wordt door lancering van halve waarheden en zelfs onwaarheden bewust een controverieële sfeer geschapen. Het kreëren van zo'n rot sfeer binnen de kring van de Nederlandse smalfilm liefhebbers, of ze nu lid zijn van klub A of organisatie B, werkt als anti-propaganda voor het filmen als een fijne hobby, en daar kom ik tegen in opstand!

Aanfluiting

De ondertiteling van het blad 'Smalfilmen als Hobby': 'Komplete informatie voor de amateuercineast' wordt door de samenstellers van het blad zelf tot een aanfluiting gemaakt. Ik wil U een paar voorbeelden niet onthouden.

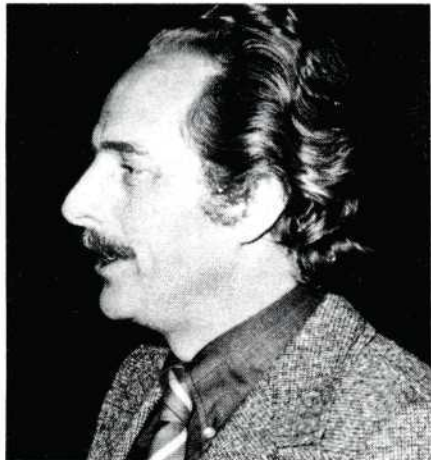
Gert van Dam gaat volkomen voorbij aan het feit, dat de NOVA een zeer groot aantal trouwe en zeer tevreden leden telt, dat het contact tussen de filmklubs in heel Nederland in NOVA-verband steeds intensiever en hechter wordt en dat over het algemeen de distriktsactiviteiten geweldige film-happenings opleveren.

Van Dam beweert echter domweg 'dat de NOVA niet meer als een representatieve overkoepelende organisatie mag worden beschouwd'.

Onder de kop 'Niet regeren, maar werken!' verkondigt Van Dam voorts, dat er naast de NOVA een landelijke federatie moet komen. Gelukkig geeft hij ook aan wat deze zou moeten doen, maar je lacht je wel te barsten als je dat leest, want alles wat hij opnoemt wordt door de NOVA al gedaan. Met dit soort artikelen wordt echter het tegendeel gesuggereerd en dat is een kwalijke zaak.

Zure mannen

Is Gert van Dam dan blijkbaar nog 'één van de vele andere enthousiaste medewerkers' die 'Smalfilmen als Hobby' vol pennen, de redactie zelf

NOVA-voorzitter Wim Oosterman: 'bewust wordt er een breuk in de smalfilmwereld gekultiveerd en vergroot'.

maakt het wellicht nog bonter. Onder de kop 'Heeft Noord-Holland dan toch gelijk?' wordt een filmjury beschreven als 'drie zure mannen met een balpen', een hand vol regels verder wordt verheerlijkt vastgesteld: 'Gelukkig hebben de filmers in de Federatie N.H.'63 het wedstrijdwezen een forse slag teruggedraaid; ze doen het wel, maar met mate'.

Na deze openbaring kunnen we een aantal bladzijden verder onder de kop 'N.H.'63 Filmfestival' lezen, 'dat de toeschouwers konden genieten van een twintigtal hoogstaande films, geselecteerd door een rondreisjury uit het distrikt, waaruit door een driehoofdige jury de 'Ten Best' moest worden aangewezen', maar dat waren natuurlijk drie vrolijke jongens met een kroontjespen vermoed ik, en dat scheelt een slok op een borrel.

Maar gelukkig, ik citeer nu wederom 'Smalfilmen als Hobby' 'was het peil van de N.H.'63 films vaak beter dan dat van de NOVA (bedoeld wordt de nationale wedstrijd in Apeldoorn) of gelijk'. Het zal U, dacht ik niet ontgaan, dat de schrijver van deze woorden bezig is zich als één zure man met een schrijfmachine te manifesteren.

Waar over gezwegen wordt, is, dat in veruit de meeste NOVA-distrikten (dat hangt namelijk af van de eigen mening binnen een distrikt), de deelname aan de distriktswedstrijden voor ieder geheel open staat, dus zelfs zonder rondreisjury-voorselektie. En dat verder – om een ander voorbeeld te noemen – tijdens de Limburgse Smalfilm dagen (ook een NOVA-activiteit) iedereen, lid of geen lid van de NOVA zijn films kan komen vertonen, en ook dat het NOVA-bestuur iedere distriktsactiviteit, welke het ook moge zijn toejuicht en indien nodig zal steunen, als het maar het

plezier in het filmen bevordert. Kijk, dat lees je nu nergens in 'Smalfilmen als Hobby'!

Eenzijdige voorlichting

Het hele blad 'Smalfilmen als Hobby' ademt een irrealistische, juichende 'Bei uns zu Hause-sfeer' als het om eigen, dan wel N.H.'63 activiteiten gaat, maar zodra het de NOVA betreft zwijgt men over de goede dingen, maar slaat men als een kritische 'Beobachter' toe, om schoonheidsfoutjes, die er bij ieder evenement natuurlijk zijn, zowel in de lengte als in de breedte uit te smeren. Over 'komplete informatie voor de amateurcinema' gesproken! Wat ook te denken van de vermelding dat 'tijdens de NOVA-Manifestatie ook de gewone amateurfilmer de gelegenheid heeft zijn hobbyproduct te tonen, dit in navolging van de Film-Inn idee', tegenover elders in het blad 'Wij doen U het navolgende unieke voorstel: Wij van 'Smalfilmen als Hobby' organiseren een scenario-wedstrijd!'. Een NOVA-activiteit die beantwoordt aan de eigen doctrines wordt nu gekenschetst als te zijn geschied' in navolging', terwijl een activiteit die regelrecht van de NOVA is overgenomen als uniek wordt gelanceerd.

Ik zou nog ettelijke voorbeelden kunnen geven, maar ik heb er geen zin meer in.

We moeten vaststellen dat, terwijl men aan beide zijden van de imaginaire lijn bezig is op min of meer gelijke wijze het smalfilmen te bevorderen, er een smalfilmblad in Nederland bestaat, waarvan de medewerkers bewust een breuk in de kleine actieve smalfilmwereld kultiveren en zelfs vergroten door het geven van onjuiste, dan wel onvolledige informatie.

Helaas zijn er kennelijk nog mensen, die bestuurlijke of organisatorische activiteiten bedrijven, niet om de algemene ideologie die er achter staat, maar ter meerdere glorie van de eigen persoon of het eigen – altijd zeer betrekkelijke – gelijk.

Persoonlijk geloof ik nog steeds in de NOVA, een landelijke organisatie die zich voortdurend probeert te richten naar de verlangens van haar leden, met een bestuur, dat niet de minste behoefte heeft om te regeren, maar wel om te dienen, tot het moment dat er een betere bestuurlijke dienaar komt. Degene die het tegendeel beweert debiteert een pertinente onwaarheid!

Wim Oosterman, voorzitter NOVA